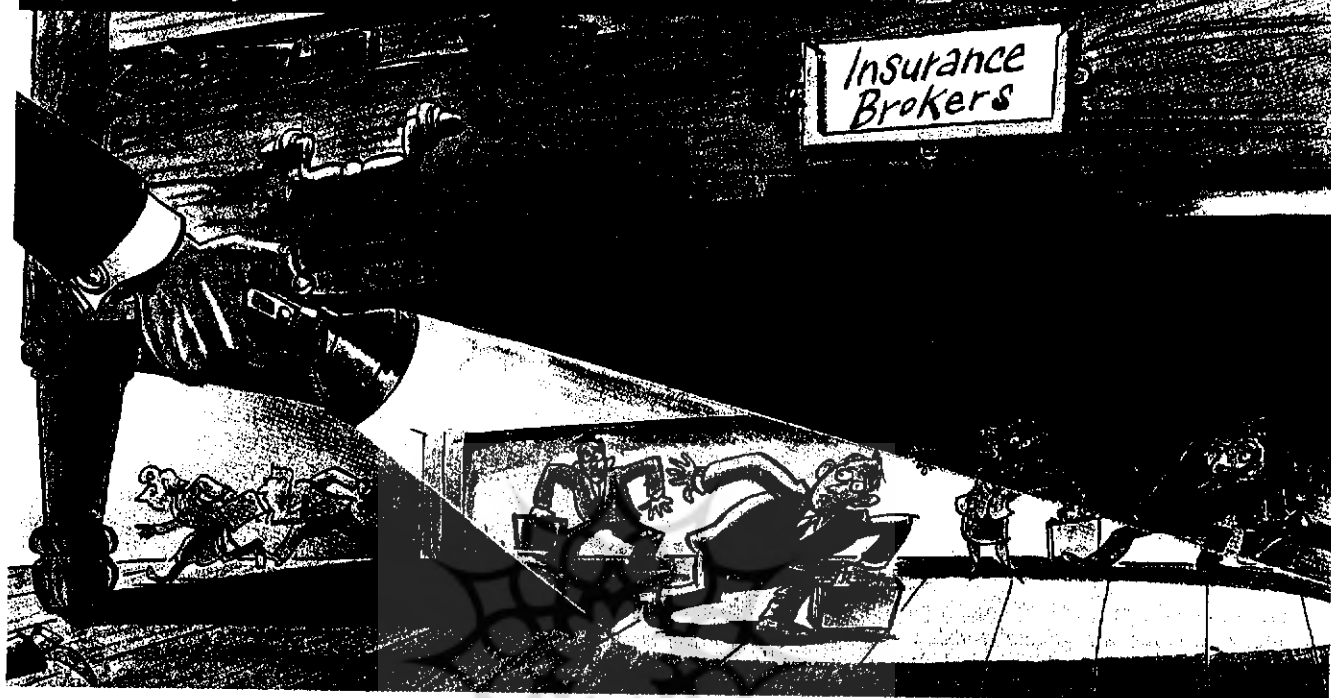

Special report The insurance scandal

افشاگری در بیمه

ترجمه: یونس عبدی مصباح

دانشجوی دوره کارشناسی ارشد

رشته حقوق خصوصی - دانشگاه امام صادق (ع)

سرمایه‌گذاری و مؤسسات مالی و اعتباری را گرفت
حال نوبت صنعت بیمه است. آقای الیوت اسپیتز،
دادستان عالی نیویورک. در چهاردهم اکتبر سال
گذشته اتهامات مدنی را علیه مارش مکلمان،

فساد چگونه آشکار شد؟

صنعت بیمه آخرین نهاد مالی است که
زویای پنهانش را به یکباره آشکار شده می‌بینید.
پس از رسوایی‌های مالی که گریبان بانک‌های

بزرگترین شرکت واسطه‌گری بیمه تنظیم کرد و اتهامات کیفری را علیه ۲ تن از کارمندان شرکت AIG، بزرگترین شرکت بیمه گر دنیا، و همچنین یک کارمند ACE، یکی از بزرگترین بیمه گران اعلام کرد. این اتهامات تنها بخشی از تحقیقات وسیع در صنعت بیمه می‌باشد که مدعی است بیمه‌گران و شرکت های واسطه‌گری بیمه با زدویندهای مختلف، کلاهبرداری های بزرگی از بیمه گذاران خود انجام داده‌اند. نکته مهم این است که این ۳ شرکت بزرگ همگی تحت رهبری اعضای خانواده گرین برگ می‌باشند:

هنگ گرین برگ رئیس سرشناس و افسانه‌ای AIG؛ پسر بزرگش جفری رئیس شرکت مارش و پسر جوانترش ایوان مسئولیت شرکت ACE را بر عهده دارند. صنعت بیمه که از آن عمدتاً به عنوان صنعت پاک نام برده می‌شد حال درگیر یک رسوایی بزرگ مالی شده است. دعوی مدنی که آقای اسپیتزرز علیه شرکت مارش، در دادگاه عالی نیویورک تنظیم کرده، مدعی سوء رفتارهای بیشتری نیز در مدیریت صنعت بیمه می‌باشد، اتهاماتی از قبیل پیشنهادهای اغواء کننده، زدویندهای مالی، مدیریت نامتناسب صنعت بیمه، به انحصار درآوردن قیمت‌های رقابتی بیمه، و تهدیدهای جدی

بر علیه افرادی که حاضر به شرکت در این طرح های کلاهبرداری نبودند. از شرکت مارش به عنوان شرکتی یاد شده که بیشتر سعی در اعمال اجبار بر بیمه گران خود داشته و این اعمال نفوذ را با تهدیدهایی همراه می‌کرده است. به گفته آقای اسپیتزرز مدارک موجود بسیار مستدل و محکم است و با توجه به قوت مدارک و حجم بالای قانون شکنی های شرکت های مذکور، مهم‌ترین سؤال در ذهن این مقام قضایی این بود که اتهامات موجود در پرونده قضایی این شرکت ها می‌بایستی کیفری تنظیم شود یا مدنی.

بی‌طرف بودن او می‌تواند تنها یک تسلاي خاطر کم رنگ و حاشیه‌ای برای صنعت بیمه باشد. آنطور که آقای اسپیتزرز می گوید تحقیقات قضایی او در صنعت بیمه گسترده‌تر خواهد شد، چرا که تنها چیزی که به آن اطمینان دارد این است که اتهامات زیادی را بر علیه افراد و شرکت های بیشتری تنظیم خواهد کرد. تاکنون فقط ۲ بخش از صنعت بزرگ و گسترده بیمه، تفهیم اتهام شده‌اند، یکی بخش با اندازه متوسط و دیگری بیمه بزرگ اتکائی (به عنوان مثال شرکت هایی که با استراتژی های چتری قسمت عمده بیمه را خریداری می‌کنند) که هر دو زمینه مستعدی برای واسطه‌های بیمه می‌باشند. اما این

widespread precerigging و kick-backs کرد. ایالت کالیفرنیا تحقیق و تفحص خود را در مورد بیمه گران و واسطه‌های بیمه در بهار امسال آغاز کرد.

جان گارامندی، کمیسر بیمه ایالت کالیفرنیا، می‌گوید که او به زودی اتهامات مدنی را بر علیه تعدادی از شرکت‌ها تنظیم و همچنین مقررات جدیدی را به منظور بهبود افشاگری معرفی و اعلان خواهد نمود. در ضمن، تعدادی دعوی خصوصی در دادگاه فدرال نیویورک تنظیم شده که بسیاری از آنها متوجه مارش و سوء مدیریت سرمایه گذاران می‌باشد.

دردسری که هم اکنون صنعت بیمه در برابر خویش می‌بیند بسیار حاد است. اما واقعاً این مشکلات چگونه خود را نشان دادند؟ افراد کمی بیرون از این صنعت، توانایی درک ساختار و رشد و نمو صنعت بیمه را در سال‌های گذشته دارند. لزوماً باید گفت که وظیفه واسطه‌ها، ایستادن مابین شرکت‌های بیمه گر و بیمه گذاران می‌باشد که از این راه اجرتی را نصیب خود می‌کنند آن هم به خاطر خدمتی که ارائه کردند. اما باید گفت که شغل واسطه‌ها دیگر مانند گذشته پیدا کردن پائین‌ترین قیمت نیست. این روزها واسطه‌ها به شرکت‌ها کمک می‌کنند تا

قضیه به نظر می‌رسد که حتماً دستخوش تغییر شود. آقای اسپیتزر مردی است که گفته می‌شود بیشتر طرفدار پرونده‌هایی است که از اشخاص متوسط، قهرمان می‌سازد و به همین دلیل او به دنبال بیمه گران عمومی است. گفته می‌شود شرکت‌های بیمه‌ای از قبیل آتینا و سیگنا (بیمه درمانی)، متلایف (بیمه عمر)، ویونیوم پرووایدنت (بیمه معلولیت)، در این هفته احضاریه‌هایی را از دفتر آقای اسپیتزر دریافت کردند. بلافاصله بعد از اینکه دعوی بر علیه شرکت مارش مطرح شد، AON، دومین مؤسسه بزرگ واسطه‌گری، بیانیهای صادر کرد: "اعمالی که در این دادخواست تشریح شده خطمشی‌های ما را نقض می‌کند و اگر کاملاً ریزبینانه به آن نگاه کنیم به هیچ وجه خبری از این اعمال در AON نیست."

بلافاصله بعد از بیانیه دختر آقای اسپیتزر نشان داد که این شرکت نیز با نگاه ویژه‌ای تحت بررسی قضایی قرار گرفته است و باید گفت که آقای اسپیتزر تنها تهدید قضایی متوجه صنعت بیمه نیست. در نوزدهم و بیستم اکتبر دادستان کل کانکتیکوت یک سری احضاریه را برای بیمه گران خدمات درمانی، خودرو و کارمندی مشغول فعالیت در آن ایالت فرستاد. در ماه می او شروع به تحقیق و تفحص در مورد اتهامات مربوط به شرکت‌های

در قالب مسئله‌ای به نام "اجرت مشروط" پول‌هایی را به واسطه‌ها پرداخت می‌کنند آنهم در صورتی که واسطه مقدار معینی معاملات را با یک بیمه‌گر مشخص انجام دهد.

بحران اجرت های مشروط

میزان کمیسیون های دریافتی را غالباً ارزش معادلاتی تعیین می‌کند که یک واسطه برای یک بیمه‌گر می‌فرستد. هرچه ارزش بیشتر باشد بهتر است و مهم نیست که چقدر این معامله علاقه مشتری‌ها را برانگیزد. همچنین باید گفت که این کمیسیون‌ها به سود بیمه‌گر نیز بستگی دارد. اما این سود می‌تواند به مصرف‌کنندگان زیان برساند، زیرا ممکن است یک واسطه تصمیم بگیرد که از یک معامله چشم‌پوشی کند زیرا اگر آن معامله سود بیمه‌گر را کاهش بدهد در اینصورت اجرت او نیز کم خواهد شد.

در گذشته دعاوی از همین قضایا در دادگاهها تشکیل شده بود که برای مثال یکی از مهمترین آنها پرونده بزرگ بر علیه مارش و AON در سال ۲۰۰۰ بود. بعد از فیصله یافتن این پرونده، ارائه مدرک، بینه و تعیین تکلیف آن، در معرض یک تصمیم قوی و محکم قضایی قرار گرفت که این تصمیم قضایی نتیجه و حاصل مشترک در دعاوی بیمه می‌باشد. اما حرکت

ارزیابی پیچیدگی را از نیازهای بیمه خود، که آنهم غالباً در کشورهای مختلف است، داشته باشند. این وظیفه نیازمند آگاهی کامل نسبت به امکانات بیمه‌گران مختلف در هر بازار بومی، و همچنین درک کامل از ریسک‌های موجود در آن مناطق می‌باشد.

درخواست‌ها و تخمین خطرهای شرکت‌ها توسط بیمه‌گران به منظور تنظیم پیشنهادهاشان مورد بررسی و استفاده قرار می‌گیرد، در واقع باید گفت بدون کمک واسطه‌ها بسیاری از شرکت‌های بزرگ در جذب پیشنهادهای شاخص و معنی‌دار بیمه‌گران بزرگ ناتوان خواهند بود. در حقیقت، واسطه‌ها به عنوان مشاورین همکار خود را نشان می‌دهند و به این طریق کانال ارتباطی مناسبی را برای بیمه‌گران به وجود می‌آورند. از آنجا که واسطه‌ها با هر دو طرف کار می‌کنند، از هر دو طرف هم به خوبی مورد توجه قرار گرفته و اجرت بسیار خوبی دریافت می‌کنند. واسطه‌ها در دفاع از خود غالباً می‌گویند که این موارد به مشتریان اعلام می‌شود و این سیستم می‌تواند کارایی خود را داشته باشد. با این وجود، گاهی اوقات به نظر می‌رسد درگیری‌های بالقوه از همین جا جرقه می‌زند، در واقع، آقای اسپیتزر از مرحله‌ای از نظام قیمت‌گذاری پرده برداشته است. بیمه‌گران

قضایی بر علیه اجرت های مشروط کم در حال کامل شدن است. دستاورد حساس و مهم تحقیقات آقای اسپیتزر بررسی پست الکترونیکی شرکت در طول ماه گذشته می باشد. براساس این ادعا، مارش یک شرکت بیمه را تهدید کرده بود که اگر حق الزحمه و اجرت کافی را فراهم نکند آن شرکت را از بین خواهد برد. همچنین مارش به ACE گفته است که انجام معادلات بیشتر نیازمند پرداخت اجرت های فراابزاری به مارش می باشد.

به علاوه، مدیر اجرایی مارش هر وقت معاملات را به سمت بیمه گرانی سوق می داد که کمیسیون های بالاتری می دادند مورد تشویق قرار می گرفت و در غیر اینصورت جریمه می شد. در یکی از همین نوع حرکات، مارش به معاملاتی دست پیدا کرد که میزان کمیسیون مشروط آن را به قابلیت (توانایی) AIG در حفظ قیمت ها و در احیای سیاست خود متصل کرد. همچنین این دعوی، مدعی است، "مارش به طور مخفیانه در حال بالا بردن قیمت بیمه برای مشتریان خود می باشد و بدین ترتیب حداقل میزانی از این افزایش قیمت را به حساب خود می ریزد".

بدتر از این، مهم ترین اتهامی که متوجه مارش است علاقه او برای بدست گرفتن سکان هدایت صنعت بیمه با دادن پیشنهادهای اغواء

کننده به بیمه گران است. در این دعوی تشریح شده است که برای مثال، شرکت AIG، در برابر قیمت های پیشنهادی رقباء، رقمی را که شرکت مارش وضع کرده می بایستی پیشنهاد کند. سپس این شرکت مارش است که قیمت های رقابتی را در پایان به مشتریان خود نشان می دهد، با علم به این موضوع که قیمت ارزاتر شرکت رقیب مورد پذیرش مشتری قرار گرفته و از این راه شرکت مارش می تواند کمیسیون مشروط را به جیب بزند. در عوض، در این معامله شرکت AIG اجازه دارد تا در معاملات آینده در موقعیت های مشابه سود را از آن خود کند.

به عنوان مثال، آقای اسپیتزر عنوان می کند که شرکت ACE طبق جهت دهی های شرکت مارش پیشنهاد بسیار گرانتری را ارائه می دهد تا بدین ترتیب به AIG اجازه داده باشد تا عرضه بیمه را با قیمت پائین تری انجام دهد تا در نتیجه قیمت های بیمه را با رکت فورتیون برنندز، که یک شرکت بزرگ آمریکائی است از نو بسازد. طبق آنچه در گزارش آقای اسپیتزر آمده شرکت هارت فورد یکی دیگر از شرکت های بزرگ بیمه آمریکائی، دست به انجام طرحهایی مشابه زده "چرا که شرکت مارش بزرگترین واسطه این شرکت بوده و از این واژه داشته که در صورت

مارش نیز به اندازه‌ای که باید، از این قضیه صدمه نخواهد دید. بویژه اینکه، گروههای بحران این شرکت ها در اول سپتامبر شروع به بحث در مورد بازسازی سیاست های سالانه خود خواهند کرد، بدین وسیله راه را برای یک انتقال منظم در پایان سال باز می کنند. ممکن است دیگر برای آنها دیر باشد که داشته‌ها و جذب سرمایه خود را با دیگر شرکت های واسطه‌گری مورد بررسی قرار دهند همچنین باید گفت که این شرکتها گزینههای کمی نیز در پیش روی خود می‌بینند برنامه تثبیت، واسطه‌های بزرگ بیمه را در دنیا به ۳ شرکت مارش، AON و ویلیس تقلیل داده است. اگر یکی از این شرکتها در راه بازسازی خود مرتکب خطا شود جایگاه خود را از دست خواهد داد. در کوتاهمدت شرکت مارش- برخلاف تصویری که از یک شرکت بیمه داریم- هیچ خطر شرکت رقیبی را احساس نمی‌کند به همین دلیل بایستی از هر نوع استحالته کشنده که می‌تواند وضعیت قدرت مالی شرکت را در این بحران به هم بزند اجتناب کند.

مشکلات بزرگ مارش

با این وجود اینکه آیا شرکت مارش می‌تواند در وضعیت کنونی خود بماند؟ موضوع دیگری است. آنطور که آقای اسپیتزر گفته مدیران شرکت مارش تا اینجا و به اندازه کافی درگفتار

نپذیرفتن پیشنهاد مارش، فرصتهای معاملاتیست توسط این شرکت محدود خواهد شد". شرکت Munich-American Risk Partners که زیر مجموعه آمریکائی شرکت مونیخ ری است نیز بارها توسط شرکت مارش مجبور شده که همه خواستهها را برآورده کند، در این درخواست ها، مارش از این شرکت خواسته است که به اصطلاح به آنها یک "بدنه زنده" بدهد و رئیس شرکت مزبور در جواب به مارش گفته: "در صورتی که شما نیاز به بدنهای زنده دارید ما نیز احتیاج به فرصتی زنده داریم." اینطور که معلوم شده، یکی از مدیران شرکت Munich-American از این مسأله تلویحاً به عنوان "خیانت در امانت" و "چیزی شبیه به تبانی یا تحدید قیمت" نام برده است.

بعد از این که اتهامات اعلام شد، سهام دو شرکت ACE و AIG بیش از ۱۰ درصد و سهام شرکت مارش نیز بیش از $\frac{1}{3}$ سقوط کرد آنچه واضح است، قیمت سهام سایر شرکت های بیمه و واسطهها نیز سقوط کرده است. ارزش بازار مارش در حال حاضر تقریباً نصف شده است، در حالی که این مسأله در مورد شرکت AIG، ۲۴ میلیارد دلار کمتر شده است. با این وجود، نمی‌توان گفت که تمام شرکت های بیمه در نتیجه این رسوائی مالی از رقابت بیرون خواهند رفت. حتی خود شرکت

اسپیتزر جوان که آن زمان در دادگاه منطقه ای Manhattan کار می کرد مورد تحقیق قرار گرفت. اما حتی اگر تعدادی از مدیران برجسته کنونی شرکت مارش نیز از این تحقیق جان سالم به در ببرند باید گفت که کلیت شرکت مارش به شدت آسیب خواهد دید. این شرکت از تمام کمیسیون های مشروط سود برده و اعلام کرده که این مبلغ در سال گذشته چیزی حدود ۸۴۵ میلیون دلار بوده است، که ۷ درصد درآمدهای کل شرکت را تشکیل می دهد، اما اگر واضح تر نگاه کنیم، این مبلغ برابر $\frac{1}{3}$ کل سود پیش از مالیات شرکت می باشد. اگر تحقیقات به سرانجام برسد به نظر می رسد که این شرکت باید تمام این مبلغ را برگرداند. و هر نتیجه ای هم که در دادگاه به دست بیاید احتمالاً برابر با جریمه های سنگین برای این شرکت خواهد بود.

شرکت AIG نیز در این قضیه به شدت صدمه می بیند. این رسوایی مالی موجب شد که با تحقیقات پیشرفته ای دو گروه کاری این شرکت یعنی کمیسیون مبادلات وضعیت و بخش سهام زیر ذربین گذاشته شوند و اتهاماتی نیز متوجه کار این شرکت با بانک PNC و سایر شرکتها می باشد. گفته می شود در یک جلسه با حضور تحلیلگران آقای کرین برگ گفته که اجرت های

خود صادق نبودند و نتوانستند مرا قانع کنند که اگر اصلاحات لازم را انجام بدهند می توانند دوباره لیدر شرکتهای بیمه در آمریکا باشند. پرتنام بخش مدیریت دارائی های شرکت مارش در قضیه رسوایی بزرگ سرمایه گذاری مشترک دخیل بوده و همچنین واحد مشاوره مالی این شرکت، مرسر، نیز به خاطر فعالیت هایش در زمینه حقوق بازنشستگی مورد تحقیق و تفحص قرار گرفت، همچنین این گروه نقش عمده ای در قضیه غرامتهای هنگفت پرداخت شده به رئیس سابق بازار بورس نیویورک، ریچارد گراسو، داشته است که خود این شخص و فعالیت هایش زیر ذره بین آقای اسپیتزر قرار گرفته است.

لازم به ذکر است که هیئت مدیره شرکت مارش در حال ایجاد تغییر و تحول گسترده در خود می باشد آقای اسپیتزر می گوید که اقدامات او متوجه تیم مدیریتی کنونی این شرکت نمی شود. در یک اقدام زیرکانه در ۱۵ اکتبر، شرکت مارش، مایکل چرکاسکی را به عنوان رئیس جدید گروه انتخاب کرد. قبل از این سمت او عهده دار مدیریت شرکت کرول بود که یکی از شرکای زیر مجموعه شرکت مارش می باشد و قبلاً جزء شرکت AIG بود. درگذشته بسیار دورتر از حال همین آقای چرکاسکی و فعالیت هایش توسط

مشروط هیچ پیامد تجاری در پی نخواهد داشت، اما ساده انگارانه خواهد بود اگر بخواهیم این حرف را گفته یک فرد با تجربه در صنعت بیمه بدانیم. یعنی به عبارتی از دست دادن این سود برای یک شرکت بزرگ بیمه به معنای رقابت بیشتر در بین شرکتهای خواهد بود که به هیچ وجه این مطلوب یک شرکت بزرگ نیست.

این قضیه به ناچار شرکتهای بیمه‌گر دیگر را نیز تحت الشعاع خود قرار می‌دهد به طوری که یک فشار ساختاری به مسئله حق بیمه وارد شده و عوامل چرخهای باعث شل شدن حق بیمه‌ها خواهند شد. قضیه از این بدتر خواهد شد آن هم وقتی که آقای اسپیتزر بخواهد مستدل تر و مستندتر از قبل دلایلش را عنوان کند. در تحقیقات قبلی، شیوه و روش آقای اسپیتزر مبتنی بر فشار آوردن به شرکت‌ها از طریق دادخواهی بود که از این راه می‌توانست به قراردادهایی دست پیدا کند که پول هنگفتی در آنها دیده می‌شد و تقصیرات مرتکب شده را از این راه می‌شناخت و بر این مبنای لزوم اصلاحات در ساختار این شرکت‌ها را در بوق و کرنا می‌کرد. البته نتایج غالباً مایوس کننده بودند. به هر حال توافقی که بین شرکتهای بیمه با بانکهای سرمایه‌گذار و سرمایه‌گذاران مشترک انجام گرفت و از این راه سرمایه به قسمتهایی

منتقل شده که قانون کمتر به آنها می‌پردازد مثلاً شرکتهای خیریه و بنیادهای حفظ سرمایه. صنعت بیمه بیش از هر صنعت دیگر، یک صنعت و پدیده جهانی است. بنابراین هر حرکت نامناسب توسط آقای اسپیتزر می‌تواند این مشکلات را به آن سوی آب‌ها منتقل کند.

اروپا نیز منتظر است

اما آیا این فساد در بیمه به آن سوی آبها نیز سرایت کرده است؟ در حال حاضر بیمه‌گران اروپایی نیز درحول وحوش رسوائی از نوع امریکائی هستند. تنها شرکت بیمه مونیخ ری، بزرگترین بیمه‌گر اتکائی دنیا، و شرکت خدمات مالی زوریخ که یک بیمه‌گر سوئیسی است در فهرست شکوائیه آقای اسپیتزر ذکر شده‌اند و به غیر از اینها هیچ یک از شرکتهای بیمه متهم به ارتکاب خطا نمی‌باشند. به علاوه در اروپا نمی‌توان معادلی برای آقای اسپیتزر پیدا کرد، و مسئولان قضایی در اروپا در حال حاضر هیچ تصمیمی برای تحقیق و تفحص در روابط مابین بیمه‌گران و واسطه‌ها ندارند. بدین ترتیب تنها آن دسته از شرکت‌های بیمه اروپایی که در آمریکا حضور دارند خطر درگیر شدن مستقیم در این رسوائی را در حال حاضر احساس خواهند کرد. شرکت سوئیس ری ۴۰ درصد اموال و امکانات تجاری خود را در

می گوید.

شرکت های بیمه آلمانی ادعا می کنند که هیچ اطلاعی از امور مفسده انگیز در صنعت بیمه در کشور خود ندارند، نکته مهم این است که استفاده از واسطه گری آنچنان رایج نیست. در بسیاری از موارد شرکت آلیانز، بزرگترین شرکت بیمه گر اروپا، و شرکت مونیخ ری مستقیماً با مشتریان خود وارد معامله می شوند. علاوه بر این، لوفت هانزا، زیمنس و سایر شرکت های بزرگ آلمانی واسطه های خانگی را در استخدام خود دارند که پایشان به این قضیه باز نشده است. حتی اگر اینچنین نیز باشد باید گفت که واسطه های آمریکائی در سالهای گذشته میانبرهایی را برای خود در بازار آلمان گشودماند.

امروزه بزرگترین شرکت واسطه گری در کشور آلمان شرکت AON Jauch & Hubener می باشد که زیر مجموعه ای از AON است. این زیر مجموعه را AON بعد از حرکت مارش در سال ۱۹۹۲ در آلمان گسترش داد، مارش در آن سال مدیریت یک شرکت واسطه گری به نام Gradmann & Holler در اشتوتگارت را بر عهده گرفت.

واسطه گران آلمانی تحت ساماندهی شرکت بافین نیستند که این شرکت سامانده مالی کشور

آمریکا دارد، که با این وجود تنها ۲۰ درصد از این قراردادهای توسط واسطه ها به سرانجام رسیدند. نسبت مشابهی از بیمه نامه های غیر عمر شرکت خدمات مالی زوریخ در آمریکا به امضاء رسیده است که بیشتر آنها توسط واسطه ها انجام شده است به طریقی مشابه، بازارهای مالی اروپا واکنشی با عصبانیت نشان دادند، و ارزش سهام در شرکت های مونیخ ری، آلیانز و AXA همه سقوط کردند. عامل ناشناخته این است که آیا شرکت های اروپائی نیز دچار این فساد مالی شدند یا نه. از همه اینها گذشته، وسوسه های مالی که واسطه ها دارند "همه جای دنیا یکسان است." بیمه گران اروپائی نیز مانند هم تاییان آمریکائی خود به واسطه ها کمیونهای مشروط می پردازند خواسته واسطه ها نیز این است که بیمه گران در عوض زمینه فعالیت بیمه گران اتکائی را در مبادلات فراهم کنند. به نظر می رسد گوش شنوایی نیست که انتقادهای وارد بر این نوع فعالیت ها را بشنود. "به نظر ما مبالغی که به عنوان کمیون مشروط به واسطه ها پرداخت می شود نوعی تغییر رویه است و ما از سال ۱۹۹۸ همیشه خواستار توقف و فسخ این رویه از طرف واسطه ها بودیم." این سخن را تیری وان سانتن رئیس فدراسیون اتحادیه های مدیریت ریسک اروپائی در بروکسل

آلمان به حساب می‌آید، اما در عوض بر مبنای یک نظام توافقی خود سامانده، خود را استوار کرده‌اند. VDVM، که اتحادیه شرکت‌های واسطه‌گری در آلمان است جدیداً اقدام به تنظیم آئین نامهای برای بیش از ۵۷۰ عضو خود کرده است و هم اکنون این اتحادیه می‌خواهد که اعمال این آئین نامه را سرعت بیشتری ببخشد. در فرانسه بیمه‌گران و واسطه‌ها اعلام کرده‌اند که با تحقیقات آقای اسپیتزر، شوک بزرگی به آنها وارد شده است. پرچم دار واسطه‌گران فرانسوی از جمله شرکت فیما ادعا می‌کند که پرونده مالی این شرکت نسبت به رقبای خود در کشورهای دیگر بسیار شفافتر است. حداقل، در حد یک نظریه، باید گفت که این شرکت‌های بیمه توسط یک موسسه که وابسته به وزارت اقتصاد است سامانده می‌شوند.

کرد.

اما واسطه‌ها در فرانسه و آلمان خیلی زود مقداری از استقلال خود را از دست خواهند داد. گروه بیمه اتحادیه اروپا امیدوار است با فعالیت‌های خود تمام طرف‌های درگیر در فروش بیمه را زیر چتر و قلمرو قدرت یک سامانده بزرگ ملی بیاورد. این گروه و رهیافت اصلی آن از ژانویه امسال تأثیر خود را نشان خواهد داد، اگر چه این قضیه با مخالفت جدی لابی‌های بیمه مواجه شده است و بدین ترتیب زمانی که باید کشورهای عضو اتحادیه اروپا صرف اعمال این قانون بکنند از مدت معمول نیز فراتر خواهد رفت. یک مانع آشکار این است که برای مثال فرانسه و ایتالیا دارای یک چنین ساماندهنده مالی واحد و قائم به ذات نیستند.

انگلستان

بیشترین حساسیت را در بریتانیا برانگیخته است. دقیقاً همانند آمریکا بیمه در آنجا نیز توسط مشتری از واسطه‌گران اداره می‌شد. AON، ۲۵ درصد بازار بیمه بریتانیا را در اختیار دارد و مارش نیز یکی از واسطه‌گران بزرگ در صنعت بیمه این کشور می‌باشد همچنین بریتانیا نیز خود دارای چند شرکت واسطه‌گری بیمه در حد و اندازه‌های

برطبق قانون بیمه فرانسه این موسسه "می‌تواند" واسطه‌ها را نادیده بگیرد. در عمل، آنها از خود مراقبت می‌کنند، بسیار شبیه به آنچه همکاران آلمانی آنها انجام می‌دهند. در سال ۲۰۰۱ آنها در مورد یک آئین نامه کلی برای خود به توافق رسیدند آن هم وقتی که یکی از اتحادیه‌های بزرگ تجاری فرانسه به طور مشترک رهنمودهایی را برای اتحادیه مدیران ریسک در فرانسه تنظیم

خود می باشد. ویلیس یکی از این شرکت هاست که از لندن مدیریت می شود بقیه شامل شرکت JLT و شرکت بن فیلد، که یک شرکت واسطه گری بیمه اتکائی می باشد، هستند.

بن فیلد ۴۰ درصد تجارت بیمه خود را در آمریکا انجام می دهد و به همین دلیل یکی از شرکت هایی است که توسط آقای اسپیتزر زیر ذربین برده شده است اما این شرکت مدعی شده است که اتهامات مبنی بر کمسیون های مشروط را نمی پذیرد.

جی ال تی مدعی است این کمسیون ها تنها ۲ درصد از درآمدهایش را تشکیل می دهد. با این وجود قیمت سهام هر دو شرکت بعد از اعلامیه آقای اسپیتزر سقوط کرد به گفته پژوهشگران در بانک سرمایه گذاری UBS، سکنه پیش آمده برای شرکت مارش ممکن است برای این شرکتها بسیار گران تر از این نیز تمام شود. جاستین باتیس آف نامیس که یک واسطه گر نهادی (مؤسسه ای) می باشد، معتقد است که اتهامات آقای اسپیتزر ممکن است در صورت کاهش حق بیمه، روند خرید این دو شرکت را از طرف ۳ شرکت بزرگ متوقف کند.

بسیاری منتظر این هستند که قانونگذاران بریتانیایی خود اقدام به تحقیق و تفحص در امور

بیمه کشور خود بکنند اما این مسأله به سرعت اتفاق نخواهد افتاد. شورای همگانی استانداردهای بیمه، سامان دهنده کنونی امر بیمه در بریتانیا، می گوید که هیچ علاقه ای به تحقیق و تفحص در این مسأله، در نبود مدارک و شکوایه های لازم ندارد. محتمل تر این است که FSA، که یک نهاد سامان دهنده دیگر در بریتانیا است، و مسئولیت سامان دهی واسطه های بیمه در ژانویه سال آینده را برعهده می گیرد، مسائل مربوط به شکوایه های اسپیتزر را دنبال کنند.

با این وجود FSA اعلام کرده که در حال "بازبینی و کنترل شرایط" است این نهاد الگوری کاری خود را از آقای اسپیتزر برداشت کرده است آنهم خیلی قبل تر از این قضیه در مواردی مانند مدیریت سرمایه گذاری مشترک و بانکهای سرمایه گذار که در آنها سهام در مراحل داغ اولیه به مشتریان اولویت دار داده می شد. در هر دو مورد بریتانیا به نوعی از بدتر شدن امور جلوگیری کرد. (با این وجود به مقدار کافی مسائل رسوائی مالی در سایر سرویس های مالی در بریتانیا به گوش رسیده است).

صنعت بیمه در بریتانیا در حال گوش فرا دادن به خواسته های FSA می باشد که خواستار اطلاعات بیشتری در مورد مسائل مالی شده است

اما اگر نتیجه بدین معنی باشد که این نهاد قانونگذار توجهی به مجازات شرکت های بیمه گر آمریکائی ندارد این می تواند به معنی کاهش حق بیمه باشد. وضعیت کنونی صنعت بیمه تا پایان کار خود فاصله بسیار دارد.

واژگان کلیدی

رسوایی مالی، موسسات مالی و اعتباری واسطه های

بیمه، کمیسیون مشروطه مارشل

منبع:

The Economist, February 5th 11 th, 2005

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی